Wanad mehed wärawa peale,
Risti rehe katusele.
Tunlama minu sõnuda,
Lapse hulla laulujida.
Kust se lapsi need laulud wõtnud,
Tullukse sõnad ojanud?
Se põle kuldnok leinud kõõda,
Ta põle kangatka kudanud,
Se ow sõnu sõadelenud.
Se ow wiija weeretanud.
Kõla naesed memmekesed!
Ülesütlen seegi paega,
Kust ma need laod lugesin.
Kust ma need laulud laulusin.
Kodu kangastka kududes,
Linu mull seadeles sõnuda,
Sõrmed nüüsije nidusid.
Salad tampsid tallaspuida,
Arul heina niitesaagi,
Luhas looga wõtteaagi,
Kuras kuhja kuuesaagi.

Loodmina wõtsin lutsa sunsta.
Laulud latsika nimasta,
Sõnad kuisa seelpealta,
Wisi wiisi wingerja nimasta.

III

Kõla ütles: kukku, kukku,
Kõla lapsed laala, laala,
Woi mis kukun kus wa linda,
Wai mis laulan halba lapsi,
Mull jäi kodu sunde sulge,
Lauapeale laulu lehte,
Kirstu kappi seele sõlka,
Parsiku palke waiban.
Naesed mehed, hellawella,
Pange rattad ratsesse,
Pange mustad mundrisse,
Hallid hõbe helmedesse,
Kõrwid karu nahkadesse,
Sõra silmad sõrmusesse,
Pange praadid pandelisse,
Saitse ratsule kodujse.